

تلاش برای زندگی - پایان خط!

دکتر محمدحسن هدایتی امامی

حلزون‌ها در لایلای برگ و چمن، در محیطی مرطوب، زیر سایه درختان زندگی می‌کنند. از گل‌سنگ‌ها و خزها تغذیه می‌کنند. این غذا در محل زندگی‌شان فراوان است، و روی

درختان هم به اندازه کافی فراهم است. و البته، دلباخته سبزیجات ما هم هستند.

این خانه به دوشان، ولی بهار و تابستان ترجیح می‌دهند بالای درختان زندگی کنند. علت این اسباب‌کشی، از زیر درختان به بالای شاخه‌ها، فرار از دشمنان طبیعی خود است، که در این فصل به جنب و جوش می‌افتند.

سوسک‌های بزرگ، علاقه وافری به حلزون‌ها دارند، و البته چند
جونده هم این غذای لذیذ را در منوی تابستانی خود قرار می‌دهند.
به‌همین دلیل است که این موجود بی‌دست و پا، با تمام تلاش خود
بر قوه ثقل چیره می‌شود و خود را چند متری بالا می‌کشد.

این موجودات را "شکم پایان" می
نامند؛ در واقع "شکم‌دست و پایان"
هستند. در شکم خود، از دم به طرف سر
چندین بخش عرضی دم به دم تازه می-
سازند، می‌توان ن‌ها را پا به حساب
آورد، و با حرکت روبه جلوی آن پاها،
خود را به جلو می‌کشند. آن **ژل** معروف
خود را متناوب ترشح می‌کنند، سطح
لغزنده‌ای یا شاید چسبناکی می‌سازند، تا

حرکت به جلو آسان شود. آن ژل، به صورت خطی براق در مسیر
حرکت‌شان برجای می‌ماند. با دقت بیشتر، معلوم می‌شود، آن خط،
نقطه به نقطه است

این همه ماجرا نیست. گاهی کمی باد، این موجود خانه به دوش را به پائین پرتاب می کند. در زندگی شهری با زمین سخت و اسفالت و موزائیک، سرنوشت دیگری در انتظارشان هست. اگر خانه شان متلاشی نشود و نیمه جانی باقی بماند، تلاش برای زندگی شروع می شود. گاه تا آن چمن سرسبز و مرطوب، راه درازی در پیش است،

توش و توانی باقی
نمی ماند و در نیمه راه
باز می ماند، به پایان
خط می رسد!

۱۹ اردیبهشت ۱۴۰۲ ، شش بعداز ظهر
شهرک آمارو، رشت